

★ ‘பழமொழி இக்கியம்’ என்ற திப்பாந்த விஷயத்தை “ஒரு பாளை சோற்றுக்கு ஒரு சோறு” என்ற வகையிற் பதம் பார்த்தோம். இந்த வகையில் இன்னும் ஆராய்ச்சி செய்தால் அதிக பலன் சிட்டும்.

பழமொழி இலக்கியம் சமைச் சேர்த்திப் பாதுகாத்தனர்

— 3 —

“கிரைகாக்குங் காப்பெவன் செய்யும் மகனிர் கிரைகாக்குங் காப்பே தலை” என்பது கற்பைப்பற்றிக் கூறும் திகுக்குறங். இதே கருத்தை வளியுறுத்துவது பின்வரும் வென்பா:

“கிரையான் யிகுக்ளன் கெரிதை யாரைச் சிரையான் அப்படுத்தல் ஆகா — அதையோ? வருந்த வலிதினின் யாப்பினும் நய்வான் திருக்தல் என்றமோ இல்”

‘நய்வால் திருந்துதல் இல்’ என்பது பழமொழி. திருந்துதல் — நேராதல். பெண்கள் தம்மைத்தாமே கற்பி னற் காத்துக்கொள்ளவேண் இம். அதுவே மற்றிருந்தக் காவிலும் கூடிய பலனைத்தரும் என்பது இதன் சாரம்.

நாயைக் கண்டாற் கல்லெ ஹ்து ஏறிவது நமது பழைய பரம்பரைப் பழக்கங்களில் ஒன்று. மனிதரும் உற்பத் தியான் ஆரம்ப காலத்தில், வனவிலக்குவனில் இருந்து தப்புவதற்கு நம் முதாகை கள் கல்லையே ஓர் இயற்கை ஆயுதமாகக் கொண்டிருந்தனர். அந்தப் பழக்க வாசனை தான் இப்பொழுதும் நாய் விஷயத்தில் அநாவிசியமாகக் கையாளப்பட்டுக்கொண்டு போலும்! என்றாலும், நாயைக்காலும் போது கல்லை, கல்லைக் காலும்போது நாயும் அகப்படுவதில்லை. வாழ்க்கையில் இப்படி ஒன்றிருந்தால் மற்ற மூன்று இல்லாமல் போகும் அவல நிலைமை அடிக்கடி வருவதுண்டு. வாழ்நாள் முடுவதும் மனத்தாந் கூட நினைக்காதவர்கள், மரணப்படுக்கையிற் கிடக்கும் போது தருமான் செய்ய முற்படின் அவர்களின் தருமத்தை ஏற்பவர் கள் இன்மையால், அது வினாகி விடுவதும் உண்டு. இதைப் பின்வரும் பாடல் அறிவுறுத்துகிறது:

“மாய்வதன் மூன்னே வகைப்பட்ட நல்லினையை ஆய்வின்றிச் செய்யாதார் பின்னை — வழிசீன்றதை நோய்காண் பொழுதில்

அறஞ்செய்வார்க் கானுமை சோய்கானின் நங்கான ஆதை”

‘நாய் கானின் தந்கானை ஆறு’ என்பது இங்கு எடுத்தாளப்பட்டப் பழமொழி. அறத்தைப் பொருள் பெற்ற பொழுதே செய்யவேண்டும் என்பது இதனால் வற்புறுத்தப் படும் நீதி.

சமைக்கன் பணி இதோலைவே நால்முழு வதையும் ஆராய்ந்தால், ‘ஆபிரக்கைக்கு ஒரு கல், ‘இறைத்தோறும் ஊறும் கின்றை’ ‘உமிக்குற்றிக் கை வருந்துவார்’ ‘குறைந்துமே விட்ட விளக்கு’ ‘தனிமாகம்

காடாதலில்லை’ ‘யாணையால் பரை யாத்தற்று’, ‘முறை மைக்கு மூப்பிளமையில்’, ‘தானே யாடும் பேய் பறை கேட்டாற் பாய்ந்தாடும்’, ‘நூணுலுக் தன் வாயாற் கெடும்’ என்பது முதலிய பழமொழி களை யெல்லாம் தங்க வழி யிற் பயன்படுத்தி இருப்பது தெரியவரும்.

அக்காலச் சமைக்கன் பழமொழிகளைப் பெரிதும் பேற்றிப் பருப்பாதுகாத்தார்கள் என்பதற்கு நால்யார் முதலிய

க. இ. சாவணமுத்து

நால்கள் காட்சியாகும். ‘ஒரு வர் பொறை இருங் கட்டு, ‘தட்டாமற் செல்லாது உளி’ ‘தேவர் தின்னிலும் வேம்பு கைக்கும்’ என்பது முதலிய பழமொழிகள் நால்யாரில் எடுத்தால்பப்பட்டுள்ளன.

சமன் சமயத்திற் கேர்க்கிருந்து பின்னர் சைவத் துக்கு மீண்ட அப்பர் சுவாமிகளின் திருவாரூர்ப் பதிகப் பாடல்லவேன்றிலும் ‘கனி இருக்கக் காய் கவர்தல்’ ‘முயல் விட்டுக் காக்கை மின் போதல்’ முதலிய பழமொழிகள் கலங்கள்துள்ளன. இன்னென்று பாடலில் “நான் அறியாதவன் பிறர் அறிவித்தால் அறி வானே?” என்ற பழமொழி எடுத்தால்பப்பட்டுள்ளன.

“தண்டனையார் சதகம்” போன்ற பிற்காலப் பிரபந்த இலக்கியங்களிலும் ‘காற்று ஊன்னைபோதே தாற்று’ ‘பனங்காட்டுநரி சைவப்புக் கஞ்சாது’ ‘எட்டி பழுத்தும் சுபாதார் வாழ்ந்தும் பயனில்லை’ ஆதிய பல பழமொழிகள் இடம்பெற்றுள்ளன. “நாய்வாலை அளவெடுத்துப் பெருக்கித் தீட்டி நற்றியிழை எழுத வெழுத்தாணியாமே” எனக்கரும் விவேகசிந்தாமணிப் பாட்டில் ‘நாய்வாலை நிமித்த முடியாது’ என்ற பழமொழி கையாளப்பட்டிருக்கிறது.

* * *

பாரதம்—குதுபோர்க் கருக்கத்தில் பாண்டவர் சிறப்பை வஞ்சப் புச்சுங்கியாகப் பேசும் கண்ணிலைப்பற்றி ‘அறஞ் செறி தானவன்மை அளவிலா தளித்து காலும், பறஞ் சுவர்க் கோலஞ் செய்வான்’ என்று கவி கூற்றுக் கூறும் பதிகில் ‘உட்சுவர் இருக்கப் புறங்கவர் பூசுவர்’ என்ற பழமொழிக்கருத்துப் புகுதப்பட்டிருக்கிறது.

பாண்டவரைச் சுதநிலை தோற்றிக்குஞ் சுதித்திட்டத் தோடு துரியோதனுகியர் அறுப்பிய அழைப்பைப்பற்ற தருமான் தட்டாமல் ஏற்றக்கொண்டுபற்றுப் புடையூறு எய்துக்கால் போர் செய்து வென்றதோடலுமென்பன புதப்பொருளின்பாற்பட்டனவாகும்.

பத்துப்பாட்டு, எட்டுத் தொடக்க, பதினெண்கிழக்கு கணக்கு முதலியன் நன்கு பயிலும் மாணவர் தமிழின் பண்பாட்டை நனியுனர்வர். கணக்கு, நால் என்னும் பொருளில் வழங்குவர்.

கிருஷ்ணன் தூதுக் கருக்கம்—பாண்டவர் மந்திராலோ சனை நடத்தும் கட்டப்: குரு காட்டிற் பாநி—ஜங்குநர்—ஜங்கு வீடு—என்ற விதமான குறைமனின் குறைந்த பட்சக் கிருஷ்ணன் தூதுக் கருக்கம்

ஒரு பாளை விஷயத்தை “ஒரு பாளை சோற்றுக்கு ஒரு சோறு” என்ற வகையிற் பதம் பார்த்தோம். இந்த வகையில் இன்னும் ஆராய்ச்சி செய்தால் அதிக பலன் சிட்டும்.

மங்கையர் முன்னேற்றம்

— பண்டிதர் கா. மாணிக்கம் —

மங்கையர் நாமொன்று கூடிடுவோ மின்த மாங்கிலங் தன்னையே நோக்கிடு வோம் தங்கையர் போலவேவாழ்ந்திடு வோம்பணி சாலவு மேயிங்கு செய்திடு வோம்.

நெஞ்சகம் கோணது சின்றிடு வோம்கல்வி நித்தமு மேகற்றுத் தேற்று வோம் அஞ்சம்கு ணத்தைய கற்றிடு வோமிங்கு ஆதர வாகந டந்திடு வோம்,

ஏக்கலீ தன்னையும் கற்றிடு வோமிங்கு என்ன*வி கீனயையும் செய்திடு வோம் இத்தலம் தன்னிலை யாவரும் மெச்சிட இன்னல்கள் தம்மைக்க டந்திடு வோம்.

வாழும கையற்ற தன்மையி ணலெங்கள் வாழ்வுஅ டிமையை யொத்தது வே மேலும் ரிமைய ணைத்தையும் பெற்றிட வேண்டுமென்றே தேர்திட்டம் செய்திடுவோம்.

பெற்றவர் எங்களின் வாழ்வைவி ரும்பியே கீபாற்குவை தன்னை வழங்கின ரே உற்றவ முக்கமொ ழிந்திட வேயிங்கு ஒன்றுதி ரண்டும் யன்றிடு வோம்.

மேல்வரும் காலத்தை நோக்கிடு வோமவீர மக்களை நாமுமே ஈன்றிடு வோம் வாழ்வுசி றக்கவ ழியிடு வோமினி வாட்டமிங் கேதென்று பாடிடு வோம்.

வள்ளுவர் காட்டிய இல்லறம் பேணுவும் வாழ்வுத மிழென்று காட்டிடு வோம் தள்ளிடு வோம்மேலை நாகரீக வாழ்வைச் சாற்றிடு வோமது தீமையென் ரே.

கற்புநெ றியைக்க டைப்பிடிப் போம்கவி பாடுந்தி றமையைக் கூட்டிடு வோம் அற்புதன் தாழினைப் போற்றிடு வோமிங்கு அன்புசி றந்திட வாழ்ந்திடு வோம்,

* முயற்சியையும்.

† சிதனம்.

மிகன் உலாவே செய்கின் நிக் கூறவதிலும் அந்தச் சங்கன் தன. தமிழரின் ஒவ்வொரு தர்ப்பத்தில் அதற்குத்தகுதி வருக்கைத் துறையிலும் யான ஒரு பழமொழியைக் கூழுக்குப் பயறு போட்டு பேசினால், கேட்போட்டுப்போல், பழமொழிகளைப் பொட்டு தீவிட வேண்டும் என்று தெளிவையும் ஏற்படுத்துவது சாதாரணமாக ஒன்றைப்பற்றுவது நிக் கூறவதிலும் அந்தச் சங்கன் தன. தமிழரின் ஒவ்வொரு தர்ப்பத்தில் அதற்குத்தகுதி வருக்கைத் துறையிலும் யான ஒரு பழமொழியைக் கூழுக்குப் பயறு போட்டு பேசினால், கேட்போட்டுப்போல், பழமொழிகளைப் பொட்டு தீவிட வேண்டும் என்று தெளிவையும் ஏற்படுத்துவது சாதாரணமாக ஒன்றைப்பற்றுவது நிக் கூறவதிலும் அந்தச் சங்கன் தன. தமிழரின் ஒவ்வொரு தர்ப்பத்தில் அதற்குத்தகுதி வருக்கைத் துறையிலும் யான ஒரு பழமொழியைக் கூழுக்குப் பயறு போட்டு பேசினால், கேட்போட்டுப்போல், பழமொழிகளைப் பொட்டு தீவிட வேண்டும் என்று தெளிவையும் ஏற்படுத்துவது சாதாரணமாக ஒன்றைப்பற்றுவது நிக் கூறவதிலும் அந்தச் சங்கன் தன. தமிழரின் ஒவ்வொரு தர்ப்பத்தில் அதற்குத்தகுதி வருக்கைத் துறையிலும்

